

Giulio Meotti: Je Brusel hlavním městem Evropy nebo Eurábie?

- CZ24 News | 25. října 2022

EU: Když [Lieven Verstraete](#), uznávaný belgický novinář, který moderuje pořad “De Zevende Dag” (Sedmý den), nedávno udělal rozhovor se dvěma členy Strany zelených, otevřel otázku přistěhovalectví a označil Brusel za “dokonalý příklad města, jehož čtvrti jsou jedna po druhé dobývány nově příchozími.”

18. března 2016 : Policie uzavřela ulici v bruselské čtvrti Molenbeek poté, co ve čtvrti zatkla několik lidí včetně Salaha Abdeslama, který se podílel na teroristickém útoku v Paříži v listopadu 2015. (Foto: Carl Court / Getty Images)

Nově příchozí? Dobývány?

“Jak to myslíte?” odpověděla mu otázkou Nadia Naji, politička Strany zelených v Molenbeeku.

“No,” snažil se Verstraete, viditelně celý nespokojen, vysvětlit, “stále více lidí s přistěhovaleckým původem se sem stěhuje a domáhá se svého místa na slunci. Cítíte se v Molenbeeku jako Belgičanka?”

Několik hodin po odvysílání programu byl Verstraete donucen se kajícím omluvit.

“Za dvacet let,” předpověděl francouzský deník [Le Figaro](#) o Bruselu, “bude evropské hlavní město muslimské.”

“Téměř třetina obyvatel Bruselu jsou již nyní muslimové,” [prohlásil](#) Olivier Servais, sociolog z univerzity v Lovani. “Očekáváme, že muslimové by tam díky své vysoké porodnosti mohli tvořit většinu obyvatel “za takových patnáct až dvacet let.” Od roku 2001 je nejoblíbenějším jménem pro novorozence v Bruselu jméno Mohamed.”

Verstraete měl pravdu – ale jak se říká, v době všeobecného lhaní je říkat pravdu revoluční čin.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

“Molenbeek by se velice rád vyhnul pozornosti médií, protože je jedním z hlavních příkladů selhání multikulturní společnosti, a multikulturalismus zůstává v Belgii nedotknutelným dogmatem,” [napsal](#) Alain Destexhe, bývalý belgický senátor a bývalý generální tajemník Lékařů bez hranic. Alain Destexhe citoval [Connera Rousseaua](#), předsedu vlámské socialistické strany Vooruit, který nedávno pro časopis *Humo* uvedl: “Když jedu autem po Molenbeeku, tak nemám pocit, že jsem v Belgii.”

“V Molenbeeku se už neodvažuji jít se svým přítelem ruku v ruce,” přiznal poslanec a gay [Gilles Verstraeten](#).

“V celém bruselském regionu,” [poznámenal](#) Destexhe, “tvoří Belgičané skutečného belgického původu pouze čtvrtinu populace, 39 % obyvatel zde má cizí kořeny a 35 % obyvatel jsou cizinci.”

“Molenbeek je ve skutečnosti jen špičkou ledovce, která ilustruje postupnou islamizaci všech velkých belgických měst. Islám je ve veřejných prostorách Molenbeeku stále více vidět a během Ramadánu jsou téměř všechny obchody a restaurace ve městě přes den zavřené. V mnoha čtvrtích se ženy již nemohou oblékat, jak chtějí, ani chodit v noci samy ven a homosexuálové zde nemají základní občanská práva. Neozývá se však téměř nikdo, koho by tento vývoj znepokojoval. Vypadá to, že francouzsky mluvící část Belgie na svůj osud rezignovala, umrtvená každodenní propagandou multikulturních médií.”

Takhle to vypadá nejen v Bruselu. V [Antverpách](#), druhém největším městě země, tvoří muslimové 25 % obyvatel. Poslanec [Herman de Croo](#) uvedl, že 78 % antverpských dětí ve věku 1-6 let jsou cizinci.

Bruselská politička [Bianca Debaets](#) nedávno prohlásila, že “existuje příliš mnoho oblastí, kde je to pro ženy a homosexuály na ulicích nebezpečné.”

Vrchní bruselský rabín [Albert Guigui](#) byl napaden skupinou Arabů. Uráželi ho, plivali na něj a kopali do něj. Od té doby pan Guigui nenosí na veřejnosti svoji jarmulku.

Ve čtvrti Gare du Nord už nežije ani jeden Žid. “V této čtvrti už téměř žádní Židé nezůstali,” [poznámenal](#) [Michel Laub](#), zakladatel Muzea deportací v Malines. “Přitom tato část Schaerbeeku poblíž Gare du Nord byla kdysi významnou židovskou čtvrtí.”

Brusel se stal nebezpečným i pro ženy. "Belgické politické a mediální elity tváří v tvář šířícímu se islámskému fundamentalismu kapitulovaly," řekla francouzskému časopisu [Marianne](#) Fadila Maaroufi, belgicko-marocká sociální pracovnice a zakladatelka bruselské organizace Observatoř fundamentalismu.

"Vyrostla jsem v marocké rodině ve čtvrti nedaleko Molenbeeku. V osmdesátých letech minulého století byla tato čtvrť ještě poměrně kosmopolitní. Pak jsme postupně byli svědky toho, že se rodilí Belgičané postupně stěhovali pryč. Zažila jsem vzestup islámu, moje sestry se začaly zahalovat, zatímco moji rodiče nosili zvonové kalhoty. A na mě samotnou byl vyvíjen nátlak, a to i ze strany mé rodiny. Najednou bylo nepředstavitelné, že bych chodila nezahalená.... Když jsem se na to snažila upozornit veřejné orgány a sdružení, připadalo mi, že buším hlavou do zdi. Došlo k útokům v Paříži a k útokům v Bruselu, a já měla pořád pocit, že stále nechápeme rozsah tohoto problému."

V takovém prostředí je na dramatickém ústupu také svoboda projevu.

Belgická studentská sdružení [protestovala](#) proti návštěvě pana Gérarda Biarda, vydavatele satirického časopisu *Charlie Hebdo*, který v roce 2015 přežil islamistický masakr v redakci svého listu, v Bruselu.

Bruselské knihkupectví Filigranes, největší v zemi, [zrušilo](#) z "bezpečnostních důvodů" setkání veřejnosti s novinářem Éricem Zemmourem.

Proti Zemmourovi byly naplánovány demonstrace a skupina "Kolektiv proti islamofobii" (*Collectif contre l'islamophobie en France*, CCIF) na něj podala stížnost. Hergého muzeum [zrušilo akci](#), která měla být poctou redakci *Charlie Hebdo* a dalo přednost autocenzuře. Plánovaná výstava byla "z bezpečnostních důvodů" zrušena.

"Muslimské bratrstvo, vůdčí organizace politického islámu a zákeřné islamizace západních společností, dnes pokračuje ve svém lobbování a obviňování Západu. Používá k tomu imaginárního trojského koně: islamofobii," [napsala](#) belgická poslankyně Evropského parlamentu Assita Kanko, která uprchla z Burkiny Faso a v Evropě hledala svobodu.

"Cíl je jasný: normalizovat radikální islámský kodex a způsob života a postupně transformovat západní společnosti, místo toho aby se muslimové přizpůsobili našim evropským hodnotám. Jako černoška a sekulární muslimka vím, jaké to je žít pod islámským jhem, a vím, co je třeba udělat, aby se člověk emancipoval a mohl konečně žít důstojně. Boj za zachování evropské civilizace je bojem za zachování humanismu.... Evropský chrám podpírají dva sloupy: židovsko-křesťanské dědictví s myšlenkou lidské důstojnosti a osvícenství s intelektuálním elánem, který ho provázel. Z této jemné alchymie se zrodila evropská kultura. Evropská židovsko-křesťanská civilizace si v průběhu staletí vytvořila podmínky pro svou intelektuální emancipaci a může na to být hrdá.... Evropa se musí urychleně vzchopit a znovu potvrdit svůj závazek k svým vlastním hodnotám...."

Alain Destexhe ve své knize "[Immigration et Intégration: avant qu'il ne soit trop tard](#)" (Imigrace a integrace: dřív než bude příliš pozdě), připomněl, že v letech 2000 až 2010 jedenácti milionová Belgie přijala více než jeden milion migrantů. Byla to demografická tsunami, která navždy změnila tvář belgické společnosti.

Kanadská novinářka Djemila Benhabib deníku [L'Echo](#) řekla:

“Belgie jako první uznala a dotovala islám; zvolila také svou první zahalenou poslankyni.”

“Ze všech evropských hlavních měst je to právě Brusel, odkud se islamistický projekt hodlá rozšířit do Evropy. Jejich lobbování je tam velmi silné a pro islamisty je tam mnohem snazší proniknout do systému a postupně ho transformovat podle svého.”

Stejnou “spolupráci” popsala také novinářka Marie-Cécile Royen v [článku](#) “Jak Muslimské bratrstvo vzalo Belgii jako rukojmí”.

Nedávno jsme viděli, co znamená spojení “levice” s islámem v Bruselu. Socialisté a zelení právě v bruselském parlamentu hlasovali pro to, aby nebyla zakázána rituální porážka zvířat. Deník [Le Monde](#) to označil za “komunitní fenomén”: Brusel volí zástupce, kteří v tomto vysoce multikulturním regionu těží z podpory té či oné komunity a jsou někdy nuceni vzdát se některých svých přesvědčení nebo některé stránky své identity, aby si neodcizili voliče.

Djemila Benhabib v deníku [Le Point](#) poznamenala, že “v Bruselu tvoří polovinu voličů socialistů muslimové.” A [dodala](#): “V Bruselu je nyní politika v rukách konzervativních muslimů.”

Jak se říká: To je demografie, hlupáku.

Podle francouzské demografky [Michèle Tribalat](#) je v bruselském regionu s 1,2 milionu obyvatel 57 % obyvatel mladších 18 let neevropského původu; v samotném městě Brusel je 68,4 % obyvatel mladších 18 let neevropského původu a v Antverpách, je jich 51,3 %.

Islamizaci doprovází odklon od křesťanství. Tváří v tvář dramatickému úbytku věřících je 36 ze 110 kostelů v Bruselu [předurčeno](#) ke změně svého využití. Podle veřejnoprávního média [Rtbf](#) (*Radio-télévision belge de la Communauté française*) bruselský arcibiskup hořekuje: “Co si jen s těmi všemi odsvěcenými kostely počneme?” A [plánuje](#) je přeměnit například na bytové domy, muzea, hotely, horolezecké stěny.

Jean-Pierre Martin a Christophe Lamfalussy ve své knize “[Molenbeek-Sur-Djihad](#)” uvedli, že “v Molenbeeku se na ploše pouhých šesti kilometrů čtverečních nachází 25 mešit.” Co to je, když ne islamizace?

Profesor [Felice Dassetto](#) ve své knize “L'iris et le croissant” napsal, že v Bruselu je více než 200 organizací, které se výslovně hlásí k islámu, a jsou po fotbale nejvíce mobilizující organizovanou entitou – silnější než politické strany, silnější než odbory, silnější než katolická církev. “41 procent žáků státních škol,” poznamenal deník [Le Figaro](#), “navštěvuje hodiny muslimského náboženství.”

Vítejte v “[evropském hlavním městě... Muslimského bratrstva](#)” – a Muslimské bratrstvo si toho je velice dobře vědomo. “Kde budeme za 50 let?” Prezident Belgického islámského kulturního centra (*Centre Islamique et Culturel de Belgique*) se s odpovědí [nerozpákoval](#): “Celá Evropa – inšálláh – bude muslimská. Tak jděte a mějte hodně dětí!”

Nejhorší formu kulturního rasismu v dnešní Evropě provozují elity EU, které tuto úžasnou civilizační změnu podporují a její kritiku cenzurují.

Mezitím se diskuse o islámu stala v evropském hlavním městě “tabu”, uvedla pro zpravodajský týdeník [L'Express](#) Florence Bergeaud-Blackler, antropoložka a výzkumnice z Národního centra pro

vědecký výzkum (CNRS, *Le Centre national de la recherche scientifique*). Některé čtvrti Bruselu se staly "útočištěm islámu v Evropě".

Odpověď nalezneme v knize profesora Felice Dassetta: v polovině 70. let minulého století bylo v Bruselu pouze 6 mešit a koránských škol, na začátku 80. let jich bylo 38, a nyní je jich již 80. A tak, píše v titulku belgický týdeník *Le Vif*, "projekty mešit v Bruselu vzkvétají."

Jak jsme se do této situace dostali?

Uprostřed ropné krize v roce 1973 se [Belgie](#) obrátila s žádostí o dodávky ropy na Saúdskou Arábii. Muslimové v Belgii patřili k první generaci: pracovali v dolech a potřebovali prostory k modlitbám. Belgický král Baudouin nabídl Saúdům výměnou za dodávky ropy budovu Pavillon du Cinquantenaire v Bruselu spolu s nájemní smlouvou na 99 let. Budova stojí dvě stě metrů od Schumanova náměstí a sídel hlavních institucí Evropské unie. Saúdská Arábie ji brzy přeměnila na Velkou bruselskou mešitu, která je od té doby de facto v Belgii hlavní islámskou autoritou.

Jak napsal Alain Chouet, bývalý druhý nejvyšší důstojník francouzské zpravodajské služby DGSE, ve své nové knize "[Sept pas vers l'enfer](#)" (Sedm kroků do pekla), "saúdský král na oplátku požádal belgického krále Baudouina, aby Saúdské Arábii udělil monopol na zastupování islámu a jmenování imámů v Belgii." Belgická vláda oficiálně uznala islámské náboženství a Belgie byla první evropskou zemí, která tak učinila. Poté následovalo zařazení islámského náboženství do školních osnov.

"Eurábie" se zrodila v minulém století v letech energetické krize, evropské slabosti a velkého vzestupu islámu. Nepřipomíná vám to něco?

AUTOR: Giulio Meotti

ZDROJ: gatestoneinstitute.org

Překlad: Helena Kolínská, Libor Popovský